

Formanden:

Jeg regner ikke med, at det kommer bag på nogen, at jeg gør opmærksom på, at der foregår en debat i salen. Der bør være ro i salen og i sidegangene.

Erling Christensen (S):

Jeg vil på ingen måde gå i polemik med hr. Knud Lind, men bare sige, at hvad angår behandlingen af dette lovforslags mange punkter, er hvert enkelt punkt gennemgået og kontrolleret; hver person opfylder helt og fuldt de betingelser – skrappe betingelser – der skal opfyldes for at få dansk indfødsret.

Så sent som før jul havde alle Folketingets partier mulighed for at gøre deres synspunkter gældende med hensyn til, om der var nye, andre eller skærpede krav, der skulle være opfyldt forinden tilkendelse af dansk indfødsret. Alle partier på nær Fremskridtspartiet gjorde deres synspunkter gældende. Fremskridtspartiet ville ikke – som det store flertal – medvirke konstruktivt i denne sag. I stedet benytter man sit betænkningssbidrag til at lufte sine fordomme. Kort og godt: Sagen er behandlet efter de gældende regler.

Ligesom det store flertal afviser Socialdemokratiet ændringsforslagene og indstiller lovforslaget til uændret vedtagelse.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Der er til tider kritik af, at man i Danmark gør for lidt ud af historieundervisningen, og derfor glæder det mig selvfølgelig, at hr. Knud Lind er gået tilbage i historien og refererer til et cirkulære fra Indenrigsministeriet tilbage fra 25. april 1895.

Så spørger hr. Knud Lind, om ikke det er skredet lidt for Indenrigsministeriet med de oplysninger, vi i dag kan frembringe, idet han henviser til cirkulæret fra 1895.

De oplysninger, vi i dag præsenterer for Folketinget, er oplysninger, der har baggrund i cirkulæret fra 2. februar – ikke 1895, men 1990 – altså er de aktuelle. Så selv om man går ind i historien, gør det jo ikke noget, at man også forholder sig til virkeligheden. Og virkeligheden er den, at det er Folketinget, der skitserer de principper, som ministeriet skal følge for de personer, vi umiddelbart optager på lovforslaget om dansk indfødsret. Og så står det Folketinget frit for under behandlingen og under ud-

valgsbehandlingen at ændre det lovforslag, som jeg har fremsat. Der er ingen binding i det, der kaldes kontorcirkulæret – cirkulære om dansk indfødsret – som sendes til politiet og til Københavns Magistrat. Der er ingen binding fra Folketinget. Men der er den moralske binding for ministeriet, at det er de oplysninger, som Indfødsretsudvalget har bedt regeringen om at fremkomme med til udvalgets behandling af sagen, og der er ingen usikkerhed om de oplysninger, man ønsker.

Når vi taler om bistandshjælp, er det udtrykkeligt anført, at det, man ønsker, er oplysning om den bistandshjælp, der er tilbagebetalingspligtig. Det, der er usikkerhed om, er den bistandshjælp, der ikke er tilbagebetalingspligtig, for den spørger man ikke om. Hvorfor? Fordi det ønsker Folketinget ikke, og det er Folketingets ønsker, jeg følger.

Knud Lind (FP):

Jeg vil gerne sige til indenrigsministeren, at jeg ikke håber, at mit indlæg blev opfattet som et angreb på indenrigsministeren; det var det bestemt ikke.

Jeg vil også gerne sige, at 1895-cirkulæret kun er taget med for at understrege, at det bestemt ikke er nye tanker, at det ikke er noget nyt, Fremskridtspartiet pludselig er kommet med, og at det heller ikke – hvis man skulle blive i den socialdemokratiske tone – skulle være nogle nye racistiske tanker fra Fremskridtspartiet, at udlændinge ikke kan få dansk indfødsret, hvis ikke de har bevist, at de kan sørge for sig og deres. Det er gammel, god, dansk retspraksis; det beviser cirkulæret af 1895. At det så senere er ændret, at det ikke er med i cirkulæret af 2. februar 1990, jamen det erkender vi da blankt. Men det cirkulære er, som jeg hele tiden har sagt, ikke fem flade ører værd; det er sytten mennesker, der har siddet og hakket det sammen.

Hvis man ser på grundlovens bestemmelse om, hvordan man får dansk indfødsret, er realiteten, som jeg sagde før, at hvis der kom en person med flyveren her til morgen og han kunne nå at få et folketingsmedlem til at tage sig af det, så kunne den pågældende reelt blive dansk statsborger om et øjeblik. Således er reglerne altså, hvis man kigger lidt efter, og jeg vil i den anledning anbefale indenrigsministeren som god aftenlæsning at læse Knud Larsens